

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Baptistae Mantuani Carmelit[a]e de patientia aurei libri tres

Baptista <Mantuanus>

Dauentrie, 1515

De Georgio Nouariensi Bononi[a]e combusto, cu[m] quibusda[m]
disputationibus de fide Christiana ca.xiii

urn:nbn:de:hbz:466:1-30534

Liber Tertius.

te, sultā ratione. Hanc ergo vt teneas hortor et moneo, et repetēs ite-
terq; iterumq; monebo, hęc em̄ vita via est in coeluz recta, et q̄ breui-
uissima ad illa sempiterna bona, que nō vidit, nec auris audiuit. Ut
mathematici volūt lineaz q̄ in punctum aliq̄d protrahuntur, nulla
breuior est, q̄ ea que recta est. Rectitudinē hanc habet Chriſtiana
religio vt pote que post mortez iustoz animas, non per a n fract^o dus
cat ad Deuz, sicut oliz lex Hebreozuz, que animas quāta cūq; iustis
cia pollentes mittebat ad inferos, et ad locuz quē Abrahę sinum ap-
pellabant, erat illa lex via q̄dem ad Deuz, sed lōga, seu obliqua, que p̄
nostram ad rectitudinē et ad cōpendiuz est reducta, imo in nostram
mutata, nec illi per nostrā nisi rectitudo, quicq; est anexum. Cū q̄
obliqua erat lōga et perplexa, facta ē recta, breuis, expedita. Alię ve-
ro leges abages sunt et fabulatiōes, sicut dicit psalm^o. Narrauerūt
mihi iniq; fabulatiōes, sed nō vt lex tua, et alibi. Nō fecit taliter dō-
ni natiōi, et iudicia sua nō manifestauit eis.

**De Georgio Nouariēsi Bononię cōbusto, cum
q̄buldaz disputatiōibus de fide Chriana C. xij.**

U Nam subijciā fidei argumētatiūculā, qua ego quoad potui
ab errore reuocare suz conat^o Georgius Nouariēsem illum
quē ante quattuor ānos hic Bononię (vt mer it^o erat) ardere aspexi-
mus, vtz sicut natura cessante medicīa nil inuat, sic q; Deus iusto
sed occulto iudicio nō aspirauit, nullū attulerunt verba remediū.
Erat em̄ adeo deprauat^o, et in reprobus sensuz dat^o, vt neq; euiden-
tissimas rōnes audiret, postq; in doctoz ac prestātiuz viroz consen-
su, huius a notario lecta sunt dogmata. Dicēribus alijs eum heretis-
cuz. Ubi ad me vētuz est (faciebat em̄ ordinē dicēdi ordo sedentiū)
nō hereticū, sed quod lōge est detestabili^o, respōdi apostatā. Longa
em̄ Iudeoz consuetudine ideo corrupt^o, quia a Deo derelict^o iudat-
izabat, et in se verificabat qd dicit. Cū sancto sanct^o eris, et cū pueris
puerteris. Huic nostrę sentētię, etsi p̄miz visi sunt aliquāris p̄ quid-
dam aduersari, tādem tamen vt intellexerūt, oñes assensere. Paulo

Libet Tertius

post ipse Georgius, ut audire ipsius bestia sua verba resonantem, adduc-
tus est. Homo erat stature iuste formae liberalis, corpore firmo ro-
bustoque, ingenio vasto, pravo ac subdolo, adeo ut in eo vno videret
agnoscere: Catilinam, Ulyxem, et Synonem. Cuius igitur alij multa in eu-
scite apteque sed certe bonitate malicia provocate inutiliter dixissent,
statui et ego aliquid praeter ea quae adducta, dictaque fuerat subinferre,
quo et si non illi ad salutem, mihi tamen esset utilis ad meritum labor me-
us. Sic ergo inter nos certamen initum est, Chrysum inquam in lege promissum non
dum venisse putas o Georgi: Puto dixit ille, non dum venisse Chrysum
verum, tunc ego Danielis inquam, et aliorum prophetarum vaticinijs, de quibus
ab alijs abunde iam dictum est praetermissis. Volo tecum sermone mater-
no simplici ac familiari, et de circumventionem minime suspecto fabu-
lari, cuius venerit Christus dicere sodes bonum quod afferat: Populi liberatio-
nem respondit, subiiciet gentes, et longe ac late dominabitur, tunc ego si tibi
inquam alius dederit, cuius maiora sunt longe ac meliora facinora, nonne
hunc Christo tuo praestare fateberis: Fatebor respondit, tunc ego equo an-
nimo sis dixi, et auribus faue: si Attila, aut Ostromanus aliquis Bono-
nia obsideat, et duorum alterum petat a civibus, ut aut terrenum principem
aut Deum suum negent, utrumque facile putas impetratum: ut principem terre-
num negent, respondit. Tunc ego subieci, hactenus Georgi scite sapienterque
respondes, atque utinam sic in sine usque respondeas, sic enim facile te ex his
compedibus exolves, non sunt deliri hominis istae voces. Erant enim in colle-
gio quidam, qui eum sub demetrij praetextu saluare cointenderent, pergamus inquam
et recte ut coepisti semper respondeas. Maius est ergo, factumque difficilius
Deum verum, vel eum quem verum quis putet, quam terrenum principem explode-
re, et ex mentibus hominum contempta eius cultura deturbare, maius
rudit. Tunc ego. At Christus inquam nos hoc egit, ille his auditis subis-
to expalluit, ut Iudis praesertim qui calcibus anguem. Et Lugdunensem
rhetorem dicturus ad aram. Et subiungens, vides dixi Georgi, quomodo
sapientia Christi vincit tuam malitiam, quomodo fateri coactus nostrum
Christum tuo, quem somnias Christo preferendum: Non venit Christus

Liber Tertius

verus mundi (vt putas) quesiturus imperium. Dixit enī ipse Regnum meum nō est de hoc mundo, sed vt nos de Diaboli potestate, et ab idolatria reuocaret. Propterea cum passionē suam sciret instāre. Nunc princeps huius mūdi inquit eicietur foras, et ego si exaltatus fuero a terra, omnia trahā ad me ipsū, hic est communis et antiquus Iudeorū error. Christū putare temporaliter regnaturū, quo etiā mater Joānis, et Jacobi vxor zebedei cum more iudaico esset implicata, rogauit filiū mundanarū dignitatē, et propterea de ignorantia damnata a Christo: Putabat namq; mulier adhuc iudaice sapiēs Christum more Dauid et Salomonis in purpura et auro: et armorū potētia regnaturū, sic populū ille carnalis semp fuit, sic rudis et hebes, vt nunq; Dei voces intellexerit, ppter atā tam eorū pertē sua ignauarū, terga eis dedit. Quod futurum Deus antemonstrauerat eis p̄cipue casu, q̄ cum Moyses Deus rogaret vt faciē ostenderet, confestim abiens terga ostēdit. Uñ scriptū est. Uidī posteriora videntis me. Joānes in epistola sua capite tertio, cur Christus venerit manifestat dicēs. Ille apparuit vt peccata tollerēt, et paulo infra, in hoc apparuit filiū Dei, vt dissoluat opa diaboli, nō igitur vt putatis vos, quo temporaliter regnaret, s; vt idolatriā destruēs, mundū ad Dei cultū reuocaret. Tibi ergo et etiā Iudaeis inutiliter apparuit, et facitis apud vos conatū eius sine fructu, dū caligo vestre p̄tinacīe, bonitatis eius lumen excludit, sed quibus vtiliter apparuit Iesaias capite sexagesimo q̄ntolōge antep̄dixerat. Inuētus sum in q̄t a non querentibus me, palam apparui q̄ me non interrogabant. Ad israhel autem dicit. Tota die expandi manus meas ad populū non credētē, s; contradicentē mihi. Aestuas dixi o Georgi, aestuas: At breui nisi resipiscas aestuabis acerbias. Tūc ille nō estuo dixit, sed phieae dialecticē retib; me insequis, q̄bus et si capi possum, teneri nō possum, quid has inq; vanas exculationes p̄peraz adducis: Quid de dialectica cōqueris: sum ne ego Chrysippus, de quo dictum est ab antiquis, q̄ si Iupiter dialecticam habere velit, non aliam habiturum

Libet Tertius

q̄s Chriſtippeam, non potui nudius, non potui ſimplicius apertiusq̄
loqui, ſed vt video ex illis malis es piſcibus, de q̄bus dicit Simile ē
regnum coeloz ſagene miſſe in mare, et ex omni genere piſcium con-
gregati, quā cuz impleta eſſet educētes et ſecus litus ſedētes elegerunt
bonos in vaſa ſua, malos aut foras miſerūt. Nec negare potes-
tor populos ſcite Chriſti ad vni⁹ Dei cultū renocatos, nā in ei⁹ no-
mine (vt ipſe p̄dixerat) ſunt eſecta demonia, ſunt curati morbi, mor-
tui ſuſcitati. Idola cōfracta, templa deſtructa, et demū p̄dicata p̄ to-
tuz orbēz vitas orthodoxa hoc apli, hoc martyres, hoc ſancti cōfeſ-
ſores inuocato Chriſti noie, non in āgulis ſed palā coraz p̄ncipibus
regibus et populis in apto foecerūt. Nulla iaz natio, nulla mūdi pa-
niſi forte (vt p̄dixi) aliq̄ apud Antipodes, ſi vſquam ſit Antis-
podes vel alibi in ſulē abditiffimē et nobis ignotē ſint, in quas non-
duz Chriſti fama trāſierit. Idolatrię ſeruit, et quis hanc per orbem
doctrinā ſparſit? Quis hāc mercez per Aſiam, Aſhricaz et Euro-
pam tulit? Iudci ne? Nō vtiq̄, neq̄ em̄ vniq̄ ipſi gētes vllā ad vni-
us Dei cultū renocarūt, ſed ipſi ſepius ad idolatriā relicto Dei cultu
declinarūt. At q̄s hoc dogma p̄ mare, p̄ inſulas, p̄ terrā ſeminauit?
Nēpe de quibus Dauid dixerat. Pro patribus tuis, hoc eſt p̄ pa-
triarchis et prophetis, nati ſunt tibi filij, id eſt apoſtoli, qui ſunt a
Chriſto in patrum antiquoz locuz ſubrogati, et ſequitur Dauid.
Cōſtitues eos principes ſup omnez terraz, et in oēm terrā exiuit ſo-
nus eoz, et in fines orbis terrę verba eoz. Naz duz Thomas Par-
thos, Matthe⁹ Aethiopiā Joānes Aſiā, Petri⁹ Pontū, Galatiā,
Capadociāz Paul⁹ Greciaz ⁊ Illyricuz, et ābo Petri⁹. ſ. et Paulus
Romā et Italiāz die noctuq̄z docēdo perambulant, pulſa ſunt extē-
plis, et ex temploz adytis ſimulachriſq̄z demōia tēpla euerſa, ſta-
tue cōminute, argē cōtrite. Et tādē Cōſtantin⁹ impator bñ in chriā-
nos aīar⁹, fide ſuſcepta et cruce p̄ aquilis et impj̄ inſignibus cōtra
Maximian⁹ Maximiani filiū chrianoz p̄ſecutorē eleuata, i Chriſti
reuerētiā vetuit quenz in crucē agi. Sūmo Chrianoz pontifici

Libri Tertius

Syluestro Romā cessit, tēpla quę adhuc estāt, Christo maxis impēsis posuit. Ecce Georgi hęc sunt opera triumphalia Chri nostri, et quid Christ' tuus ampli' gerere poterit: quid equale: qđ est, dum est, impossibile factū est. Aristo: enī inter pncipia rez naturalū numerat et priuationez, et sicut lignū ex non ligno, et lapidē ex non lapide, sic cultuz ex non cultu fieri est necē, cultu ergo diuino iā induto quicqđ agēduz restat, min' est hoc fact' o, qui ergo futur' est Christus, eo qui iam fuit, et hęc fecit, minor certe erit, et id ex tua p'fessione sequi manifestuz. Ad hęc Georgius subirat' mihi ne dixit tanq' mulierculę ista narras: putas ne te hodie anticulā cōuersurū: Nō s' inq' o Georgi, nō sunt tuę iste voces, fact' es em' diaboli simulachry. Sed ponemiser hęc amentia, et noli cōtra stimulū calcitrare, noli spiritui sancto resistere, incipe si quid habes, et has nrās aniles fabulas tu qui tātus es, dissolue si potes. Habeo inquit penes me rēdere quid possis, et cuz tempus erit respōdebo. Tūc ego, respōde nūc optime vir, quādoquidēz et tempus et loc' id postulāt. Mēdit' es inq' me, quę improbu' iudicas, viz bonuz appellās. parci' dixi o Georgi parcius, ego te optimū viruz nō aliter, q' Chri' Dei filius Judā amicum dixit, q' scilicet nō esset, sed amicus esse debuiss', et qu' ē zelo charitatis amicuz optabat. Respōde igitur et cōfer pedez, tua nāq' si bona fuerint respōsa amplectemur, et huc huius grā venim', et tu de fide recte sentiens et sane respōdens absolua, et nos te adiuan'tes cum aliquo spicitualis frugis emolumēto, respiscēti tibi collitemur: Nōdum inq't, Idolorū cultura est explosa, sed nūc maxime Idola colitis vos o Christiani: O sancte p'ceptor inq', perge oro te, perge, tolle ex mēribus nrīs hęc impietatez, et nos doce hodie, quę Chrianoz s' Idola illa iuro. n: tibi me cōfessiz negatuz, dic agēduz. Quę sunt Chrianoz idola o Georgi. Petri', Paulus, Hieronymus, Ambrosi', respondit ille. Tūc inq' o Georgi amici aduersum te fungar officio. Tūc ego amici officiu' est dixi amicos, cum quid deliquerit obinrgare, nā inquit Aristo teles in q'

Liber Tertius

th'icis. Meli⁹ est ferre auxiliū in moribus q̄ in diuitijs, quādo id ho-
nestius et amicitie magis cōgruuz, obiurgabo ergo te cuz bona ve-
nia. Quid miser calumniaris Christianos, q̄ Idolatrię dediti sunt
imputādo: nonne vides insane tuaz amētiam, et q̄ duz me vocas is-
dolatrā, teipsuz esse indicas ideotā. Quomodo Petr⁹ est idolu3, cuz
Petrus sit aliqd, Idolum aut nihil: Idolu3 esse nihil, Paul⁹ diffi-
nit. et recte quidez, Nā in eaz naturarum catalogo, que a mūdi opi-
fice Deo sunt cōditę, mō magis ē idolū q̄ Chimera, q̄ Hircoeru⁹,
et alia ficta ac imaginaria, que rōnis entia vocāt dialectici, nec plus
est idolu3 vnum quiddā, q̄ nauis et natura, q̄ arator 7 stina, et cetera
similia nō per se nec apartiuz natura, sed aliūde vnitates habētia.
Dic Georgius cōcitas inqt vt video aduersum me omnez philoso-
phiam Ionicā et Italicam. Vis dialecticorū elenchos et p̄stigia so-
phistarū contra me armare. Sed que gloria vestra est: Si pueruz
iuuenes si multi fallitis vnuz. Danus sūz nō Oedipus. Sphingis
enigma non intelligo ab Georgi dixi et q̄ lōgea recto erras itinere
et q̄ facile redires ad viā, si redires ad teipsuz, non es Danus sed es
aspis surda, q̄ cauda obturās aurē suaz, ne audiat voces incātantis
sapiēter, heu miser inq̄ dirā strigez incidisti, q̄ si oēm tibi sanguinē
suctu hausit, quō es totus deuorat⁹ a Lamia. Ah miser exue iaz opa
tenebrāz, et indue arma lucis, et redi ad matres tuaz ecclesiāz catho-
licam, q̄ te genuit, q̄ te mortuū luget, q̄ nos huc misit vt susciteris, re-
di cuz filio p̄digo ad prīs pietatez, scis nec doceri te ē opus, q̄ sit cle-
mēs et benign⁹, et p̄stabilis sup malicia, expectat te Chrūs, et angeli
sancti, de q̄bus d̄r. Gaudiu3 est angelis sup vno peccatore p̄niaz agē-
te redi ad gremiū mris ecclesię, parciť tibi, p̄donat hic erroriuuētū-
ti. Recordare parēruz cognatorū, affiniū, amicorū, et patrię, q̄bus in-
fidelitatis notā hanc inuris, p̄dis hac temētia teipsuz, maculas hoc
scelere genus tuū, cōtaminas hac impietate nostrū hoc seculuz. Ad
hec ille solo fixos oculos tenebat. Nec magis incepto vultū sermo
nemoiet. Quaz si dura silex, aut stet Marpesia cantes. Et factu

P i

Libet Tertius

quo ad videndum quod ruderet interuallo, mox adiuxi, at postquam peritas
in proposito, redeo et ego ad propositum, noli metuere. Scorgi te a nobis
decipi, neque sumus decipuli, ut tu prope vocas Christi discipulos, quod vix
licet homines piscarentur, hoc est secundum tuam interpretationem deciperent
induco contra te, veritatem non sophismata, quae de Idolo dixi non sunt ex apibus
cibus vel appedibus humane curiositatis, sed ex vere philosophiae funda-
mentis, adverte quorum conspectibus astes, licet enim ego et tu forte sumus
Damoeta et Menalcas, non sunt tamen Palemones, qui circumspici-
unt. Idolum inquit a me appellat, quicquid aliud a Deo non adorandum ado-
rat, ut scilicet vestrorum imagines. Quis ego tu etiam cum es adhuc puer so-
lebam lapidibus ferire et luto conspergere. Tunc ego subieci illud Persianum
O curus in terris aere, et coelestium inanes, et item illud. O miser in quibus
dies ultra miser, huc curre venimus. An nescis quod quod die concionamur
ad populum adorari et Deum et creaturas, Etenim quod est adorare,
nisi venerari et colere, quod si dicas scriptum est, Deus tuus adorabis, et illi soli
seruies, ridentem adoracionis generum esse duplex, vnum quod latra, aliud
quod dulia vocat a Grecis. Primo adoracionis genere inclinamur alicui
tanquam creatori, tanquam Deo hostias et oblationes offerendo. Secundo incli-
namur creaturam quae inclinatio est cuiusdam excellentie praestatio. De quo
genere dicitur cum in multis scripturae locis, tu praecipue quod memoriae
nunc occurrit capite. xxxiij. Geneleos, ubi dicitur quod Rachel et Ioseph
Esau patruum suum adoraverunt. quod ergo penes nos est Petrus et Paulus
hoc penes Iudeos est Moses et Aarō, Neemias, Estras, Dauid,
Samuel, et ceteri vitae approbate et doctrine viri. Sanctos. n. vel
Deos non adoramus. at tanquam Dei amicos amamus, honoramus, veneramur
et colimus. Aliud est regem, aliud est ministros honorare propter regem
Ad haec ille negotia sua quasi quadam spiritali apoplexia correptus obmutuit,
et hoc ea de causa, quod ei deerat quod est in conversatione potissimum, in-
spiratio. Bene ergo a Christo dicitur. Nemo potest venire ad me, nisi
pater meus traxerit eum. pauca haec de fide tecum recessi, scio. n. magna
nam et plus quam dici aut cogitari possit fidei vim inesse, quam si vigilantes

Libet Tertius

custodieris, faciet te omniū amicorū victorē, et omniū calamitātū
contēptorē, Propterea Joānes apostol⁹ in p̄ma epistola. cap. v. dē
Nec est victoria, quę vincit mūdū, fides nostra, q̄s est autē qui vin
cit mūdū, nisi q̄ credit, qm̄ Jesus ē fili⁹ Dei: Qui Jesus Dei filio
ūz firmissime credit, dictis ei⁹ assentire nō dubitat, q̄ dictis ei⁹ firmi
ter adheret, s̄a mūdū hūc necesse est cōtemnat at q̄ mūdū cōtem
nit, vincit. recte ergo Joānes cōcludit, mundi hui⁹ esse victorem, q̄
Jesus credit esse saluatorez, ⁊ Paul⁹ fundamentū inq̄t aliud nemo
p̄t ponere p̄ter id q̄d positū est, q̄d est Jesus Chr̄s. Addā vnā Die
remie sn̄iam, quā Paul⁹ ad Hebr̄eos. cap. viij. cōtra Judeoz citat
p̄uicaciā, vituperās em̄ De⁹ Judeos in Hieremia dixit. Ecce dies
veniet d̄r d̄ns, et cōsumabo sup domū isrl, et sup domū Juda testa
mētūz q̄d feci patrib⁹ eorūz, in die q̄ apprehēdi manū eoz, vt educes
rē eos de manu Aegypti, qm̄ ipsi nō p̄manserūt in testamēto meo, ⁊
ego neglexi eos dicit d̄ns, sic Hieremias. Cerne q̄s manifestū nouo
testamēto ferat testimoniūz, q̄d est oro te cōsumare nisi complere: ve
tus testamētūz diu. i. vsq; ad Chr̄sti aduētūz fuit in cōhatūz, fuit
imp̄fectūz, ⁊ erat q̄si mola inferior ociosa, cui nouo testamēti mola su
perior erat ip̄onēda, vt adueniēte fluxu sp̄s vehemētis, hoīm inter
vtrāq; cōprehēsa duriciēs, p̄niē cōtritiōem moleret. Cū Joānes
Baptista superioris mole p̄cursor, et nūci⁹ ex euangelio Mat. clama
bat P̄niam agite, approp̄iabit, n. regnūz celoz, vocat regnū coel
loz nouū testamētūz, ad q̄d cuziā essz veteri imponēdum, hoies q̄si
triticū vocat ad molēdūz, iō dixit Chr̄s. Erūt duę molētes, vna as
sumet, et altera relinq̄tur. Erat ergo vet⁹ testam̄ in nouo cōsumādūz
q̄d vbi factū fuit, et rei ⁊ cōsumatiōis huius autor Chr̄s nō tacuit.
Sed Hieremie r̄ndens, alta voce mox dixit. Cōsumatūz est. Uide
mirabilez dei sapiētiaz, inexpugnabile fidei fundamētūz, ⁊ nutātis
nīc solidūz firmamētūz. Sine dicētis vna istaz molaz alteri ip̄o
tā videramur sentire cōtra Chr̄stum dicētēz, vnā assumendā, alterā
relinquēdam, dictū eius summa cum reuerētia sic declaram⁹, vt diu

P ū

Liber Tertius

eamus fides Hebræoz, hoc ē vetus testamentuz dici a Christo ideo
derelinqui, q̄ pars ea que de ceremonijs, id ē sacrificijs ⁊ ea similiter
que agit de iudicijs et de cōtractib⁹ huma nis, per nouā abrogetur
Nos autē nostrā illi dicimus imponi, q̄ retentis ex veteri testamē
to moralibus p̄ceptis, rit⁹ illi Ceremoniales in christi sacrificium,
cuius erāt figura, trāslati sunt, q̄ sit vt lex illa vetus Hebræoz peda
gogus, et derelicta, ⁊ nostra illi imposta dici possit. Nō fuerit etiā
absurdū, si dicatur per molētem derelictā intelligi testamēti veteris
ptes abrogataz, per eam vero que assumēda dicitur designari deca
logum, et Cerimonias, vt ad vetus testamentuz totū id Christi dic
tuz referatur, nā vt dixi quod ē de moribus remāsit intactuz. Ceri
monie vero mutātur in melius. Sed quanq̄ secūdm hāc expositi
onez ad vetus testamētum p̄tinere videat⁹ dictuz Chr̄ isti, reuera ta
mē tangit et nouū, nam illas ptes assumi q̄d aliud ē, q̄ illas i nouuz
trāssformari: Te igitur sepi⁹ interroga an p̄fecte credas, si firmus fu
eris, nihil est q̄d tolerare iā non possis, sin autē infirmum te sentis,
dic Christo euz apostolis. Auge nobis fidem, nā si quis indiget sa
piētia postulet a Deo, et dabitur ei. Postulet autē in fide nihil hesi
tās, et memēto q̄ qui Deo credit, euz honorat, q̄ vero nō credit men
dacez facit, quo nihil esse p̄t indignius, detestabili⁹, perniciosius.

De spe et charitate

Caput. xiiij.

Recito aliquātiſper ad fidei familiam, spem et charitates. Ut
breui quadā anacephalēosi magis earum pateſcat ingeniuz,
et quicq̄d dicitur, erit ex theologoz officina deproptuz. Spes igit̄ ē
habitus volūtatis, quoad eoz desideriuꝝ inclinamur, que fides polli
cetur, desideriuꝝ at eozum est bonoz, que nō habētur. Sed quonaz
pacto tres iste virtutes theologice ſint discrete breuiter explicabo, ſi
tes (vt ante dixim⁹) ſic intellectuz afficit, vt his tantuz faciat assen
tiri, q̄ scriptura ſacra cōmuni reuelatione cōplexa est. Est autē cō
munis reuelatio, que ſaluādis vt ſaluent credēda p̄ponit, ſunt ⁊ alię
quędaz reuelatiōes nō cōmunes ſed ſpeciales, vt Joānis Apocalyp